

blevne fravegne ved de mange Grænseafspærringer, dels hvad Kreaturer angaar og dels ogsaa ved Grænseafspærringen af 1892 i Anledning af Kolerapandemien i Hamborg. Men naar det nu er saaledes, at disse Beboere herved lide store Tab, saa forekommer det mig ogsaa rigtigt, at Statskassen erstatter dem disse Tab. Det er ganske i sin Orden, at de maa underkaste sig de Bestemmelser, som Samfundet maa fordrø til sin Betyggelse, men paa den anden Side forekommer det mig ogsaa, at de have et fuldstændigt Krav paa Erstatning derfor fra Samfundets Side. Det gaar dog ikke an, at lade en saadan enkelt Klasse af Medborgere lide for hele Samfundets Skyld. Det er mig bekendt, at der for Tiden foreligger et Andragende for Landbrugsministeriet fra nogle af disse Beboere, og jeg vil udtale det Haab, at saavel Landbrugsministeren som det høje Ting fremtidig ville være imødekommende over for disse Andragender. Jeg tror ganske sikkert, at man vil indrømme, at disse nævnte Beboere have lige saa stort Krav paa Erstatning af Statskassen for alle disse direkte Tab, de maa lide paa Grund af Grænseafspærringen, som de, der ere komne i Betragtning paa Finansloven. Det er kun denne Henstilling, jeg vil tillade mig at gøre saavel til den højtærede Landbrugsminister som til det høje Folketing.

Bønløkke: Her ser man Følgen af, hvad der skete 1863. Den Gang laa Banegaarden ved den sydlige Side af Vesterbrogade; men da var Folketinget godmodigt nok til paa den daværende Indenrigsministers Anbefaling at vedtage en Flytning af Banegaarden. Jeg er overbevist om, at der er mange af de Mænd, som da sad i Rigsdagen, der nu fortryde, at de gjorde det. Vi vare den Gang kun 4 Mand foruden den daværende Finansminister, som stemte mod Indenrigsministerens Forslag, et Tilfælde, som ikke har fundet Sted i de 37 Aar, jeg har kendt Folketinget. Jeg vil imidlertid sige, at som Forholdene nu ere, er der vel ikke andet at gøre end at vedtage dette Forslag her, som omhandles i Betænkningen under Nr. 79. Derved vil det jo blive undersøgt, hvad der er nødvendigt. Jeg vil anbefale Forslaget, men jeg kan ikke andet end glæde mig over, at jeg i sin Tid indtog det Standpunkt at stemme imod Loven af 1863.

Marine- og Udenrigsministeren (Ravn): Jeg maa takke Udvalget, fordi det har til-

traadt alle de Ændringsforslag, som jeg har stillet. Jeg har derfor kun Anledning til at gøre en enkelt Bemærkning til et af disse; det findes i Betænkningen under Nr. 15, og det blev omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen). Det angaar det ny Hus til Udenrigsministeriet. Det nævnte ærede Medlem mente, at det var en ganske overordentlig stor og uventet Bekostning, der skal anvendes til dets Forandring. Han talte imidlertid, som om det hele kun gjaldt en Reparation, men det er jo slet ikke Tilfældet; det er en ligefrem Forandring fra en af en Familie beboet Lejlighed til et Lokale, som skal kunne bruges af et Ministerium, altsaa med Kontorer og andre Ting, som der ikke var Tale om tidligere. Jeg skal saaledes nævne, at af den Sum paa henvend 27,000 Kr., som Forandringen er anslaaet til, skal over 6,000 Kr. anvendes alene til Indrettelse af et brandsikkert Arkiv, og det er da virkelig ingen Reparation. Ligeledes er der mange forskellige Indretninger, navnlig Forandringer af elektriske Ledninger og af Varmerør, som ere begrundede i den vidt forskellige Brug, der nu skal gøres af Bygningen. Jeg tror, at efter dette maa man se noget anderledes paa Forslaget, end det nævnte ærede Medlem gjorde. — Det er det eneste, jeg har at omtale med Hensyn til, hvad der findes under Marineministeriets og Udenrigsministeriets Budgetter; men jeg kan dog ikke undlade at omtale en Post paa Finansministeriets Budget, nemlig Betænkningens Nr. 86 under § 26. Der er her af Finansministeren forlangt en Sum af 7,000 Kr. til Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter til Forhøjelse af Dagløn. Deraf skal den langt overvejende Del gaa til Marineministeriet til Forhøjelse af Orlogsværftets Arbejders Lønninger. Summen vil for Marts Maaned udgøre 6,530 Kr. Det vil altsaa, for et helt Aar blive en Sum af mellem 78,000 og 79,000 Kr. Jeg takker meget for, at dette er kommet i Stand. Jeg er i saa Henseende, hvad der overhovedet ikke er saa sjældent, naar der er Tale om Lønningsspørgsmaal, i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Naar vi komme til andre Spørgsmaal, forsvinder i Reglen vor Enighed. Han sagde, at det var kun lidt, der her ydedes, og at han ønskede en større Forhøjelse. Ja, det kan jeg ogsaa nok sige, at jeg kunde ønske, men jeg mener, at det er dog allerede overmaade godt, at man har opnaaet det, man har. Forlanger